

klagelse over for Flertallet i denne Sal, hvorimod vi kun havde udtalt vor Beklagelse over for det Mindretal, han repræsenterer. Det ærede Medlem slog i samme Øjeblik paa, at han ønskede en Opløsning af Folketinget, og jeg kunde altsaa tænke mig Grunden, hvorfor han vilde fremkomme med denne Anke over for os. Jeg vil imidlertid minde det ærede Medlem om, at denne Skattereformsag nu har staaet paa i 3—4 Aar, og i alle de Betænkninger, som have været afgivne, har mit Mindretal og hans Mindretal i Fællesskab underskrevet ikke en, men flere Beklagelser, som særlig gik ud paa, at dette Tings Flertal efter vor Mening trak Sagen i Langdrag, det have vi altsaa været enige om. Men nu til sidst, da der var ligesom et Haab om at komme til Ende med Skattereformen, forekommer det os, at det har været i allerhøjeste Grad uheldigt at afbryde Forhandlingerne. Jeg gaar ud fra, at ved Vedtagelsen af den Dagsorden nede i Folketinget vilde Følgen nødvendigvis blive — og det vidste vi i Forvejen — en Afbrydelse af Forhandlingerne. At vi saa ikke staa her ved denne Lejlighed og beklage, hvad vi mange Gange have beklaget, det følger af sig selv, vi maa rette Beklagelsen mod det, som har standset Forhandlingen om denne Sag.

Siden jeg har faaet Ordet, vil jeg sige, at der er en Ting, som har forundret mig, og det fremhæver jeg særlig over for det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds. Jeg tror ikke, der er nogen i denne Sal, som stærkere end dette ærede Medlem har gjort gældende, hvor store de Skatter ere, som gennem Toldloven hvile paa Befolkningen, og hvor byrdefuld denne Toldskat er. Det ærede Medlem har ved forskellige Lejligheder regnet ud, at det var mindst 30 Millioner ved Toldloven, og saa har han føjet til, at paa Grund af Beskyttelsen gik der i Fabrikanternes Lomme mindst 20 Millioner. Jeg tror, det ærede Medlem undertiden er gaaet endnu højere op, saa jeg gaar vist ikke for højt op ved at sige, at den samlede Toldbyrde altsaa skulde være 50 Millioner Kroner. Heri er slet ikke medregnet de saakaldte Afgifter paa indenlandske Fabrikata, det er kun de Ting, der staa paa Toldloven, plus det, som

ifølge det ærede Medlems egen Beregning gaar til Fabrikanterne. Saa staa vi altsaa ved en Sum af 50 Mill. Kr. Naar vi dividere Folketallet her i Danmark, som jo er knapt $2\frac{1}{2}$ Million, ind i de 50 Millioner Kr., komme vi til det Resultat, at gennemsnitlig maa hver Person bære 20 Kr., og hvor der saa er 5 Personer i en Familie, bliver det 5 Gange 20, altsaa 100 Kr. Det er Gennemsnitsberegningen. Selvfølgelig hviler der ikke saa meget paa Smaakaarsfolk, men det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds har adskillige Gange fremhævet, at Toldbyrden var saa meget mere uretfærdig, som den hvilede med den tunge Ende nedad, det have vi hørt ikke en, men mange Gange. Naar Gennemsnitsbeløbet for en Familie paa 5 Personer altsaa er 100 Kr., ser det jo ganske mærkværdigt ud, som den ærede Ordfører for Flertallet gjorde opmærksom paa i Gaar, at nede i Folketinget have de Mænd, som man ventede vilde have lignende Anskuelser som det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds, reduceret Toldbyrden saa ganske overordentligt, at, som vi hørte i Gaar, en Arbejderfamilie paa Landet ved Folketingets Toldlov ikke vilde vinde mere end $5\frac{1}{2}$ Kr., en Husmandsfamilie ikke mere end $6\frac{1}{2}$ Kr. og en Gaardmandsfamilie $18\frac{1}{2}$ Kr., og det var endda en stor Gaardmandsfamilie, thi et andet Medlem i Folketinget har regnet Resultatet ud for en Gaard paa $2\frac{1}{2}$ Td. Hartkorn og er kommen til en Gevinst af $7\frac{1}{2}$ Kr. Nu er det ganske vist ikke hele Toldbyrden, men efter den Opgørelse, vi have faaet, se vi, at de foreslaaede Nedsættelser paa Toldloven ere godt og vel en Trediedel. Hele Nedsættelsen er jo angivet til 10,452,000 Kr. og det er rigeligt $\frac{1}{3}$. Hvis altsaa Nedsættelserne paa Toldloven med $\frac{1}{3}$ for en Gaardmandsfamilie fører til en Gevinst af $7\frac{1}{2}$ Kr., saa er den nuværende Toldbyrde for en saadan Familie altsaa omtrent 22 Kr. Hvis disse Tal ere rigtige, er der to Ting, man maa lægge Mærke til. Den ene er, at saa kan Toldbyrden ikke hvile med den brede Ende nedad, men tværtimod, saa er det den smalle Ende, der vender ned mod Smaakaarsfolk. Det andet er, at man undres over, hvor Statskassen da faar Pengene fra. Dersom